

85. sz. Ajánlás

a munkabér védelméről

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája,

Amelyet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa hívott össze Genfben, és amely 1949. június 8-án harminckettedik ülészakára ült össze, és

Miután úgy határozott, hogy elfogadja a munkabér védelmére vonatkozó különböző javaslatokat, - amely kérdés az ülésnapirendjének hetedik pontjaként szerepelt, és

Miután úgy döntött, hogy ezeket a javaslatokat a munkabér védelméről szóló 1949. évi Egyezményt kiegészítő Ajánlásként adja közre,

a mai napon, 1949. július 1-én, elfogadja az alábbi Ajánlást, amely a "Munkabér védelméről szóló 1949. évi Ajánlás" néven idézhető.

A Konferencia javasolja, hogy minden egyes tagállam alkalmazza az alábbi rendelkezéseket saját belső feltételrendszerének megfelelően, a lehető legrövidebb idő belül és az Igazgató Tanács kérésének megfelelően készítsen jelentést a Nemzetközi Munkaügyi Hivatalnak az ennek érdekében fogantatott intézkedésekről.

I. BÉREKET TERHELŐ LEVONÁSOK

1. Meg kell tenni minden szükséges intézkedést annak érdekében, hogy a munkavállaló és családja életfenntartásának biztosításához szükségesnek vélt mértékig korlátozzák a béreket terhelő levonásokat.

2. (1) A bérekből a munkaadó termékeiben, árucikkeiben és berendezéseiben okozott kár vagy hiány megtérítésére eszközölt levonásokat csak abban az esetben kell engedélyezni, ha egyértelműen bizonyítást nyer, hogy az érintett munkavállaló felelősséggel tartozik az okozott kárért vagy veszteségért.

(2) A bér terhére eszközölt levonások legyenek tisztességesek, és ne haladják meg a kár vagy veszteség tényleges összegét.

(3) A levonásra vonatkozó döntés megszületéséig az érintett munkavállalót tájékoztatni kell azokról a lehetőségekről, amelyekkel a levonás elkerülhető.

3. Megfelelő intézkedésekkel a munkaadó által biztosított eszközök, anyagok és műszaki berendezések vonatkozásában a bérek terhére eszközölhető levonásokat azokra az esetekre kell korlátozni, amelyekben az ilyen levonások:

- (a) megfelelnek az elfogadott kereskedelmi és szakmai gyakorlatnak; vagy
- (b) a kollektív szerződés vagy a választott bírósági határozat erről kifejezetten rendelkezik; vagy
- (c) a hazai törvények vagy rendeletek által elfogadott eljárással kifejezetten engedélyezettek.

II. A BÉRFIZETÉSEK IDŐSZAKOSSÁGA

4. A bérfizetések közötti legnagyobb időintervallumot úgy kell meghatározni, hogy

- (a) legalább havi két alkalommal kerüljön sor a bérek kifizetésére, és két bérfizetés közötti időintervallum ne haladja meg a tizenhat napot olyan munkavállalók esetében, akiknek a bérét órabérben, napi vagy heti bérben határozzák meg; valamint
- (b) legalább havi egy alkalommal kerüljön sor bérfizetésre olyan személyek esetében, akiknek a bérét havi vagy éves szinten rögzítik.

5. (1) Azon munkavállalók esetében, akiknek a keresetét darabbérben vagy teljesítménybérben határozzák meg, a bérek kifizetése közötti maximális időtartamot lehetőség szerint úgy kell rögzíteni, hogy legalább havi két alkalommal kerüljön sor a bérek kifizetésére, és két bérfizetés közötti időintervallum ne haladja meg a tizenhat napot.

(2) Azon munkavállalók esetében, akiket egy feladatra alkalmaznak, és a feladat elvégzése két hétnél hosszabb időt vesz igénybe, és sem kollektív szerződés, sem választott bírósági határozat nem rendelkezik kifejezetten a bérek kifizetése közötti időtartamról, megfelelő intézkedésekkel gondoskodni kell arról, hogy

- (a) a fizetéseket egy számlára teljesítsék az elvégzett munka arányában, legalább havi két alkalommal kerüljön sor a bérek kifizetésére, és két bérfizetés közötti időintervallum ne haladja meg a tizenhat napot; valamint
- (b) a végleges elszámolásra a feladat elvégzését követő két héten belül kerüljön sor.

III. MUNKAVÁLLALÓK TÁJÉKOZTATÁSA A BÉRFIZETÉS FELTÉTELEIRŐL

6. A munkavállalókat a bérrendszer és a bérfizetési feltételek alábbi részleteiről kell tájékoztatni:

- (a) a munkavállalót megillető bér összege;
- (b) a bér kalkulációjának módja;
- (c) a bérfizetések időszakossága;
- (d) a kifizetés helye, valamint
- (e) a levonások feltételei.

IV. BÉRKIMUTATÁSOK ÉS BÉRJEGYZÉKEK

7. A munkavállalót minden egyes bérfizetés alkalmával tájékoztatni kell a bérelszámolás érintett időtartamára vonatkozó alábbi részletes adatokról (a tájékoztatási kötelezettség akkor áll fenn, ha az említett adatok változhatnak):

- (a) a felmerült bérek bruttó összege;
- (b) a bért terhelő lehetséges levonások, ezek oka és összege; valamint
- (c) az esedékes érek nettó összege.

8. A munkaadók számára elő kell írni olyan bizonylati rendszer működtetését, amely minden foglalkoztatott munkavállaló vonatkoztatott munkavállaló vonatkozásában tartalmazza az előző bekezdésben említett adatokat.

V. MUNKAVÁLLALÓI SZÖVETSÉGEK AZ ÜZEMI BOLTOK IGAZGATÁSÁBAN

9. Megfelelő intézkedéseket kell tenni annak érdekében, hogy ösztönözzék az érintett munkavállalókat képviselő szövetségek, az üzemi szociális bizottságokban és hasonló testületekben (ahol ilyenek léteznek) részt vevő munkavállalói képviselők részvételét az üzemi boltok, illetve különböző árucikkek munkavállalók számára történő értékesítésével foglalkozó egyéb vállalkozások és szolgáltatások általános igazgatásában.